

1987, 9. června – Sdělení VONS č. 653 „Jan Dus propuštěn z vazby“ o propuštění Jana Dusa z vazby.

Dne 9. 6. 1987, tedy po téměř třinácti měsících, byl z vazby propuštěn evangelický duchovní Jan Dus.

I když zatím nejsou známy bližší okolnosti, zdá se tento krok nasvědčovat tomu, že k procesu s Janem Dusem nedojde.¹ K tomuto příznivějšímu obratu nepochybně přispěl i postoj domácí a zahraniční veřejnosti k pronásledování Jana Dusa (viz naše sdělení č. 514, 515, 527, 565, 581, 615 a 620)².

Informace o Chartě 77, r. 10, 1987, č. 9, s. 6.

POZNÁMKY

¹ Hlavní líčení v jeho věci bylo stále odkládáno a Jan Dus byl držen ve vazbě. Dne 2. 6. 1987 proto podal Krajskému soudu v Praze žádost o konání hlavního líčení: „Protože odmítáte dobře zdůvodněné žádosti mého právního zástupce o mé propuštění z vazby, žádám Vás o mé co nejrychlejší předvolání k hlavnímu líčení v trestní věci 3 T 6/87. Zdůvodnění žádosti:

1. Nechci vyloučit, že projednáte žalobu proti mně podanou objektivně. V tom případě, tak tvrdím, začnete trestně stíhat či dáte účinný podnět k trestnímu stíhání několika důstojníků SNB a mne zprostíte žaloby a propustíte mne z vazby a za vazbu neprávem na mne uvalenou mi zajistíte i hmotné odškodnění.

2. Netajím se obavou, že hlavní líčení v trestní věci 3 T 6/87 skončí mým odsouzením. Ale i odsouzení bude pro mne společenským a osobním ziskem. Je totiž dostatečně zřejmé, že jsem ve smyslu obžaloby nevinen a že hlavním účelem obvinění proti mně vznesených, vazby na mně uvalené a žaloby proti mně podané od začátku bylo přispět k tomu, aby zůstaly nevyšetřeny a nepotrestány trestné činy několika důstojníků SNB, na které jsem pravdivě a v souladu s platným právním řádem republiky upozornil prezidenta ČSSR a veřejnost. Nechci vyloučit, že nespravedlivý rozsudek nade mnou by přitáhl pozornost veřejnosti, ale také pozornost svědomitých a prozíravých členů a funkcionářů KSČ k mé nevině a k trestné činnosti těch důstojníků, takže by zanedlouho došlo k revizi nespravedlivého rozsudku a k mému odškodnění morálně-politickému i hmotnému.“ Žádost je uložena in: LP, Sb. VONS, inv. č. 80, sign. II/7, kart. 20.

Formálně bylo trestní stíhání Jana Dusa zastaveno až usnesením krajského prokurátora v Praze JUDr. Zdeňka Hruby z 5. 12. 1989. V usnesení bylo uvedeno: „*Provedeným vyšetřováním bylo prokázáno, že Jan Dus skutečně napsal a rozeslal výše uvedené písemnosti. Předmětem dokazování v průběhu přípravného řízení však byla vedle této stránky skutkové podstaty také otázka naplnění subjektivní stránky podstaty stíhaných trestných činů. Jan Dus se od počátku trestního stíhání hájil tím, že byl plně přesvědčen o správnosti a důvodnosti údajů a hodnocení uváděných v předmětných dopisech a že jeho cílem byla náprava nedostatků, na které poukazoval.*

Provedeným vyšetřováním nebyla tato jeho obhajoba vyvrácena, stejně jako nebyla prokázána nepravdivost jeho tvrzení.

Shromážděné důkazy je nutno hodnotit podle pravidel vyplývajících ze základních zásad trestního řízení. Při uplatňování tohoto hodnocení důkazů nelze než dospět k závěru, že Janu Dusovi nebyly prokázány znaky skutkové podstaty stíhaných trestných činů, zejména pokud jde o motiv nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení a úmyslnou formu zavinění.“ Usnesení je uloženo in: KSZ v Praze, soudní spis k případu Jana Dusa, spis. zn. 3 T 6/87.

- ² Dokumenty č. 517, 518, 530, 568, 584, 618 a 623. K trestnímu stíhání Jana Dusa a souvisejícímu trestnímu stíhání Heřmana Chromého viz dále sdělení VONS č. 534, 538, 546, 550, 572, 574 a 606, dokumenty č. 537, 541, 549, 553, 575, 577 a 609.